

Người Việt Nam Cộng Hòa và Những Người Việt Khác

Trần Mộng Lâm

Trên toàn thế giới, hiện nay tổng số những người nói tiếng Việt và hiểu biết về ngôn ngữ này theo ước đoán của tôi, lên đến trên dưới 90 triệu người, trong đó 90% sống trên giải đất hình chữ S và khoảng 10% sống rải rác trên rất nhiều các quốc gia khác nhau. Trong nước, lại phải chia ra nhóm người sinh trước và những người sinh sau 1975, những người trưởng thành tại Miền Bắc, những người trưởng thành tại Miền Nam, v.v. do tình hình chính trị đặc biệt của nước Việt Nam. Bởi thế cho nên gom chung những người đó vào một khối con rồng cháu tiên, dồn chung vào một bọc (đồng bào) là một việc có vẻ hay, có vẻ có ý nghĩa cao thượng, nhưng hoàn toàn không phù hợp với thực tế.

Nhóm người Việt sinh sống tại hải ngoại, đặc biệt tại nước Mỹ (U.S.A) cũng vì những lý do lịch sử, đa số xuất phát từ Miền Nam, tại một Quốc Gia đã từng được quốc tế công nhận, mang tên **Việt Nam Cộng Hòa, và họ có lá cờ Vàng dùng làm biểu tượng**. Tôi gọi những người này là **người Việt Nam Cộng Hòa** mà tôi là một thành phần. Người Việt Nam Cộng Hòa tại hải ngoại hiện nay lên đến 5 hay 6 triệu người nếu tính cả các hậu duệ của họ. Gọi như vậy để phân biệt với các nhóm người Việt khác không cùng một văn hóa, một nếp sống, *[và một lập trường chính trị]*. Người VNCH còn lại trong nước rất đông nhưng hậu duệ của nhóm người này có khác đi vì *[hơn]* 40 năm nay, Việt Nam chịu một nền giáo dục, một văn hóa khác *[hay nói đúng hơn là văn hóa cộng sản vô thần]*.

Tình trạng phân hóa này không phải chỉ xảy ra cho người Việt Nam. Người Ả Rập và người Do Thái có cùng một tổ phụ (dòng dõi của hai bà vợ). Người Tàu chia ra người ở Singapore, người ở Hồng-Kông, người ở đảo Maurice (sino-mauriciens)... Người Nhật ở chính quốc và người Nhật ở Hawaii, người gốc Anh tại Angleterre, tại Mỹ, tại Nam Phi, tại Úc, Canada, người Pháp ở France và người nói tiếng Pháp ở Bắc Mỹ (Quebec), người Tây Ban Nha ở Âu Châu và ở Nam Mỹ, v.v.

Tính gia đình của người Việt rất mạnh, điều đó không phải là điều xấu, nhưng không thực tế. Những người VNCH hiện nay trở thành một khối rất vững mạnh về lý tưởng, tài chánh và kỹ thuật không thua kém bất cứ tập thể nào. Tuy nhiên, họ thiếu tính quyết liệt phải có của những người, tôi nói thí dụ như người Do Thái, người Ả Rập...

Vì không có sự quyết liệt đó nên Cộng Đồng Việt Nam Cộng Hòa thay vì ngày càng vững mạnh, lại trở nên suy yếu, vì chia rẽ, vì bị mua chuộc, vì đủ thứ lý do, trong đó có cả lý do đảng phái tại các nơi cư trú. Người trí thức VNCH viễn vọng ở trên trời nên cứ tưởng rằng mình là đỉnh cao trí tuệ và có thể cảm hóa người khác bằng tài năng của mình.

Người viết bài này xin trình bày ở đây ý kiến của cá nhân, xin nhấn mạnh vào điểm này để tránh lời ong tiếng ve. ***Tôi nói rằng không bao giờ người VNCH có thể ngang bằng Việt Cộng về thủ đoạn. Với Việt Cộng, tôi chỉ dám đứng xa cả ngàn cây số, đó là do kinh nghiệm bản thân. Vì biết mình kém và địch quá khôn khéo trên lãnh vực tuyên truyền, xâm nhập để đánh phá, thái độ cần phải có là đừng ôm đồm vào tập thể những phần tử mập mờ.***

Tôi không ám chỉ ai là VC thật hay ai là VC giả, ai đang mần tuồng Tôn Tản giả điên... Tập Thể VNCH không có các cơ quan phản gián, không còn Thiên Nga hay Phượng Hoàng gì nữa, tốt hơn hết là hãy sáng suốt tập trung vào việc làm cho tập thể mình vững mạnh trước đã.

Bước đầu tiên là thực hiện một Việt Nam Cộng Hòa ở ngoài giải đất hình chữ S.

Chưa có được một VNCH Hải Ngoại vững mạnh, thì tương lai Việt Nam nói chung sẽ rất bi thảm. Việc bị Hán Hóa không thể tránh, như trường hợp Tây Tạng, Tân Cương. Các thống kê về dân số đã nói lên thảm trạng của các sắc dân này.

Chúng ta may mắn hơn Tây Tạng, Tân Cương vì chúng ta vẫn còn có một VNCH Hải ngoại. Ngày nay, với các phương tiện truyền thông, chúng ta vẫn có thể liên lạc được với nhau. Vấn đề lãnh thổ tuy không thể giải quyết tức thời nhưng không là vấn đề sinh tử. Hãy thử tưởng tượng nếu không có tập thể VNCH mấy chục năm nay tại hải ngoại, thì VC tự tung tự tác đến thế nào???

Cần nhất là cương quyết.

Cần nhất là đừng cả nể như trong vụ “***MK đáng tiếc***” mới [vừa] xảy ra. Mỗi lần cả nể, mỗi lần để tâm hồn bị ru ngủ vì lời ca tiếng hát, là một lần chúng ta suy yếu [và bị gạt].

Trần Mộng Lâm

Nguồn: Internet E-mail by ddeb chuyển

*Đăng ngày Thứ Ba, January 17, 2017
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQT/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*